

OD VIDNEGA K NEVIDNEMU

**TEDEN MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE
OD 5. DO 12. MAJA 2019**

OD VIDNEGA K NEVIDNEMU

Teden molitve za duhovne poklice, 5.–12. maj 2019

CIP

Zbral in uredil Tadej Linasi

Sodelavci: člani molitvene skupine, mladinske skupine, zakonske skupine,
ŽPS, svetopisemske skupine, katehistinje župnije Postojna

Foto: Foto Blisk, Šmarje pri Jelšah

Lektoriranje: Monika Jeglič

Grafična priprava in tisk: Salve d.o.o. Ljubljana

Založba: Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada: 1150 izvodov

POSLANICA PAPEŽA FRANČIŠKA

**ZA 56. SVETOVNI DAN MOLITVE
ZA DUHOVNE POKLICE, 12. MAJA 2019**

POGUM TVEGATI ZA BOŽJO OBLJUBO

Dragi bratje in sestre!

Potem, ko smo lani v oktobru doživeli živahno in rodovitno izkušnjo sinode, posvečene mladim, smo pred kratkim v Panami obhajali 34. svetovni dan mladih. Dva velika dogodka, ki sta Cerkvi omogočila, da je prisluhnila tako glasu Duha kot življenju mladih, njihovim vprašanjem in skrbem, ki jih bremenijo, njihovim težavam in njihovim upom.

Na podlagi tega, kar sem imel priložnost deliti z mladimi v Panami, želim na svetovni dan molitve za poklice razmišljati o tem, kako nas Gospodov klic naredi *za nosilce neke obljube* in hkrati zahteva *pogum, da tvegamo* z Njim in Zanj. Na kratko želim razmišljati o teh dveh vidikih – o obljubi in tveganju – tako, da skupaj z vami preiščujem evangeljski prizor o poklicu prvih učencev ob Galilejskem jezeru (*Mr 1,16-20*).

Srečamo dva para bratov (Simon in Andrej skupaj z Jakobom in Janezom), ki opravljata svoje vsakdanje delo ribičev. Pri tem napor- nem poklicu so se naučili zakonov narave in se jim včasih, ko so bili vetrovi nasprotni ter so valovi udarili ob njihove čolne, morali zoperstaviti. Kdaj pa kdaj je bil njihov trud nagrajen z obilnim ulo-

vom, spet drugič so se lahko trudili vso noč, pa niso napolnili mrež ter so se vrnili na obalo utrujeni in razočarani.

Velik del življenja je tak. Vsak od nas skuša uresničiti svoje najgloblje želje, se ukvarja z dejavnostmi, za katere upa, da bodo rodovitne, in se poda v »morje« možnosti, da bi našel pravo pot, na kateri bi mogel zadovoljiti svojo žejo po sreči. Včasih uživamo v dobrem ulovu, drugič, nasprotno, moramo zbrati pogum, da obvladamo krmilo čolna, ki ga premetavajo valovi, ali pa smo razočarani, ko vidimo naše prazne mreže.

Kakor v zgodovini vsakega klica tudi v tem primeru evangelij govori o srečanju. Jezus hodi, vidi ribiče in se jim približa ... Isto se zgodi, ko srečamo osebo, s katero se želimo poročiti, ali ko smo prvič začutili privlačnost posvečenega življenja: doživeli smo presenečenje nekega srečanja in v tistem trenutku nas je spreletela obljuba veselja, sposobna izpolniti naše življenje. Torej, tisti dan se je Jezus ob Galilejskem jezeru srečal s temi ribiči in prekinil »ohromelost normalnosti« (*Homilija XXII. svetovnega dneva posvečene-ga življenja*, 2. februarja 2018). In takoj je dal obljubo: »Naredil vaju bom za ribiča ljudi« (*Mr 1,17*).

Gospodov klic torej ni vdor Boga v našo svobodo; ni neka »kletka« ali breme, naloženo na naša ramena. Nasprotno, to je ljubeča pobuda, s katero nam Bog prihaja naproti in nas vabi, da vstopimo v veliki načrt, ki ga želi deliti z nami. Pred našimi očmi razkrije obzorje širšega morja in obilnega ribolova.

Bog dejansko želi, da naše življenje ne bi postalo plehko in vnaprej določeno, ujeto v vsakodnevno rutino in neodzivno za tiste izbire, ki bi mu mogle dati smisel. Gospod ne želi, da bi živeli iz dneva v dan, misleč, da ni ničesar, za kar se je vredno strastno boriti, in bi s tem počasi zadušili notranjo željo, da bi iskali nove smeri za našo plovbo. Če nam včasih da doživeti »čudežni ulov«, je to zato, ker hoče, da odkrijemo, da je vsak od nas na različne načine

poklican k nečemu velikemu, in zato, da naše življenje ne bi ostalo zapleteno v mreže nesmisla, kar otopi srce. Skratka, poklic je vabilo, da ne stojimo na obali z mrežami v rokah, temveč da hodimo za Jezusom po poti, ki si jo je zamislil za nas, za našo osebno srečo in za dobro tistih, ki so okoli nas.

Seveda pa sprejetje te obljube zahteva pogum, da tvegamo in naredimo izbiro. Prvi učenci, ki so začutili Njegov klic, da sodelujejo pri nečem večjem, »so takoj pustili mreže in šli za njim« (Mr 1,18). Odgovoriti na Gospodov klic pomeni povsem zastaviti sama sebe in se soočiti z velikim izzivom. Pomeni biti pripravljen zapustiti vse, kar nas hoče priklepiti na našo malo barko in nam preprečiti, da bi naredili dokončno izbiro. Poklicani smo, da smo drzni in odločni pri iskanju Božjega načrta za svoje življenje. Ko zremo »ocean« poklica, se ne moremo zadovoljiti s popraviljanjem svojih mrež na ladji, ki nam daje varnost, temveč moramo zaupati Gospodovi obljubi.

Predvsem mislim na klic h krščanskemu življenju, ki ga vsak od nas prejme pri krstu in ki nas spominja, da naše življenje ni naključje, temveč dar: da smo ljubljene Božji otroci, zbrani v veliki družini Cerkve. Prav v cerkveni skupnosti se krščansko življenje rodi in razvija, predvsem z liturgijo, ki nas uvaja v poslušanje Božje besede in v milost zakramentov; prav tu smo se že od zgodnjega otroštva uvajali v umetnost molitve in bratske delitve. Prav zato, ker nas prerodi za novo življenje in nas vodi h Kristusu, je Cerkev naša mati; zato jo moramo ljubiti tudi takrat, kadar na njenem obličju zaznamo gube krhkosti in grehov, in moramo sodelovati pri tem, da bo vedno lepša in svetlejša ter s tem priča Božje ljubezni v svetu.

Krščansko življenje tako najde svoj izraz v teh odločitvah, ki tudi s tem, da natančno usmerjajo naše osebno potovanje, prispevajo k rasti Božjega kraljestva v svetu. Mislim na odločitev za poroko v Kristusu in na ustvarjanje družine ter tudi na vse druge poklice, povezane z delom in s poklicnim življenjem, na zavzetost na

področju dobrodelnosti in solidarnosti, na družbeno ter politično odgovornost in tako naprej. Gre za poklice, ki nas naredijo nosilce obljube dobrote, ljubezni in pravičnosti ne samo za nas same, temveč tudi za družbene in kulturne kontekste, v katerih živimo, ki potrebujejo pogumne kristjane in pristne priče Božjega kraljestva.

V srečanju z Gospodom more nekdo začutiti privlačnost klica v posvečeno življenje ali v službeno duhovništvo. Gre za odkritje, ki privlači in obenem straši: čutiti se poklicani, da bi postali »ribiči ljudi« v ladji Cerkve s popolno podaritvijo samega sebe in prav tako z zvestim služenjem evangeliju, bratom in sestram. Ta izbira nosi s sabo tveganje – pustiti vse za seboj, da bi šli za Gospodom, se mu popolnoma posvetiti ter postati njegovi sodelavci. Številni notranji odpori morejo preprečiti takšno odločitev in zlasti v nekaterih močno sekulariziranih okoljih, kjer se zdi, da ni več prostora za Boga in za evangelij, zlahka pademo v malodušnost in v »utrujenost upanja« (*Homilija pri maši z duhovniki, posvečenimi osebami in laičnimi gibanji, Panama, 26. januarja 2019*).

In vendar ni večjega veselja, kakor da nekdo tvega življenje za Gospoda! Zlasti vam, mladi, želim povedati: ne bodite gluhi za Gospodov klic! Če vas On kliče, da hodite za Njim, ne povlecite vesel v čoln, temveč mu zaupajte. Ne dovolite, da vas okuži strah, ki nas hromi pred visokimi vrhovi, ki nam jih Gospod predlaga. Vedno se spominjajte, da tistim, ki zapustijo mreže in čoln, da bi mu sledili, Gospod obljublja radost novega življenja, ki napolnjuje srce in pozivlja njihovo potovanje.

Dragi prijatelji! Lastnega poklica ni vedno lahko razločevati in ni lahko usmeriti življenja v pravo smer. Zato je potrebno, da se obnovi zavzetost vse Cerkve – duhovnikov, posvečenih oseb, pastoralnih animatorjev, vzgojiteljev – da se, zlasti mladim, zagotovi možnosti za poslušanje in razločevanje. Potrebna je takšna mladinska pastoralna in pastoralna poklicev, ki bo pomagala odkrivati

Božji načrt, posebno z molitvijo, s premišljevanjem Božje besede, z evharističnim češčenjem in duhovnim spremljanjem.

Kakor se je večkrat izkazalo na Svetovnem dnevu mladih v Panami, moramo pogled vedno znova usmerjati v Marijo. Tudi v zgodbi tega mladega dekleta je bil poklic hkrati obljuba in tveganje. Njeno poslanstvo ni bilo lahko, vendar ni dopustila, da bi jo prevzel strah. Njen »da« je bil »da« nekoga, ki se je pripravil zastaviti in tvegati, nekoga, ki je pripravil zastaviti vse, ne da bi imel katero koli drugo varnost, razen gotovosti, da je nosilec obljube. In vsakega izmed vas vprašam: Ali čutite, da ste nosilci neke obljube? Kakšno obljubo nosite v svojem srcu, da bi jo uresničili? Marija je brez dvoma imela zahtevno nalogo, vendar težave niso bile razlog, da bi rekla »ne«. Seveda bi imela težave, vendar ne bi bile takšne, kot se pojavijo, kadar nas ohromi strahopetnost, ker položaj ni že vnaprej jasen in gotov (*Vigilija z mladimi, Panama, 26. januar 2019*).

Nasvetovni molitveni dan za poklice združimov molitvi sprošnje Gospodu, naj nam pomaga odkriti svoj načrt ljubezni za naše življenje in nam da pogum za hojo po poti, ki jo je od vekomaj izbral za nas.

Iz Vatikana, 31. januarja 2019, god sv. Janeza Boska

Francišek

3. velikonočna nedelja, 5. maj

UVOD

Vstopamo v teden molitve za duhovne poklice. Moliti za nove duhovne poklice je naloga nas vseh, je vabilo, ki nam ga pošilja Jezus z besedami: »Prositate Gospodarja žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev ...« Molitev pripravlja ugodno okolje, kjer bo mogoče, da bo duhovni poklic lahko pognal in dozorel. Povabljeni vsi, da v tem tednu še bolj zavzeto sodelujemo pri tem poslanstvu. Kakor je Jezus Petra vprašal po ljubezni, danes tudi nas sprašuje: »Ali me ljubiš?«

NAGOVOR

PETER, ALI ME LJUBIŠ?

Ob branju evangelijev do apostola Petra nehote začutimo simpatijo. Ta preprosti, neuki ribič z obale Genezareškega jezera je bil pristno človeški in obenem brez zadržka privržen Kristus. Nedvomno je imel med apostoli posebno mesto. Jezus mu že ob prvem srečanju spremeni ime in s tem nakaže njegovo prihodnjo vlogo v Cerkvi: iz Simona ga je preimenoval v Kefa ali Petra, kar pomeni skalo. Kasneje to spremembo še razloži, ko pravi: »Na to skalo bom sezidal svojo Cerkev.«

Peter, kakršnega spoznamo iz evangelijev, pa je bil vse prej kot trdna skala. Imel je vihrav značaj. Po človeško se je navduševal za Učenika, a je bil omahljiv in si je prislužil marsikatero Jezusovo grajo, npr. tisto: »Malovernež, zakaj si dvomil?« Večkrat je razmišljal zelo po človeško in je hotel Jezusa celo odvrniti od poti, ki ga je peljala v Jeruzalem ter s tem v trpljenje in odrešenje. Čeprav mu je zagotavljal: »S teboj grem tudi v smrt,« v noči velikega četrtega ni bil sposoben eno uro čuti z Gospodom v njegovem najhujšem dušnem

trpljenju in zapuščenosti. Nekaj ur za tem pa ga je gladko trikrat zatajil: »Ne poznam tega človeka!« In naslednji dan, na Golgoti, Petra ni bilo blizu Jezusovega križa.

Skoraj nerazumljivo nam je, da je Jezus ravno njemu dodelil posebno mesto med apostoli in v prihodnji skupnosti svojih učencev: »Ti si Skala. Ko se boš spreobrnil, potrdi svoje brate.« On je tudi prvi od apostolov, ki se mu Jezus prikaže po vstajenju.

Od velike noči dalje je res marsikaj drugače, na binkošti Peter z vsem ognjem oznanja in prevzame vodstvo prve Cerkve, vendar ostane človek. Apostol Pavel ga šteje med stebre, a se mu vseeno ob neki priliki »v obraz ustavi« in ga po pravici graja.

Kasneje je Peter prišel v Rim, bil je prvi rimski škof in umrl mučeniške smrti. Od njega naprej so ohranjena imena njegovih naslednikov – papežev, ki se jih je do Janeza Pavla II. zvrstilo že 264 (prim. M. Benedik, *Papeži od Petra do Janeza Pavla II*, Celje 1989, 266).

Med najbolj pomenljivimi dogodki, ki jih opisuje evangelist Janez, je prizor, ko se Jezus nekaj dni po vstajenju prikaže učencem in Petru zastavi nenavadno vprašanje: »Ali me ljubiš bolj kot tile, bolj kot drugi?« Še bolj nenavadno je, da to vprašanje kar trikrat ponovi. S trikratnim odgovorom: »Gospod, ti veš, da te ljubim,« Peter še enkrat opere in izbriše tisti nesrečni trikratni »Ne poznam tega človeka.« Šele nato mu Jezus izroči pastirsko službo: »Pasi moje ovce, pasi moja jagnjeta.«

Ta dvogovor je nadvse pomenljiv. Jezus Petra ne sprašuje po učenosti, inteligenci ali kakšnih izrednih krepostih, niti ne po veri. Samo eno ga zanima: Ali me ljubiš? Kristus, edini Dobri pastir, ki je dal življenje za svoje ovce, svoje črede ne more zaupati komurkoli. »Pasi moje ovce, toda v ljubezni.« To pomeni: tvoja oblast nad nimi mora biti v služenju. Ponižna ljubezen do Kristusa – to je Peter. Tu je tudi razlog njegovega svetništva.

Ljubezen mora biti bistvo papeževe službe skozi stoletja, čeprav je niso vsi in vedno vzorno vršili. »Pastir« pomeni ljubezen in skrb. Papež je predstavnik Kristusove ljubezni. Brez nje svoje službe ne more prav izvrševati.

Iz Jezusovih vprašanj Petru diha nadčloveška obzirnost. Ne zahteva, ampak vprašuje po ljubezni, po nečem, kar more človek podariti samo svobodno. Bog s silo ne odpira nobenih vrat, da pride do človeškega srca, ampak samo vabi, trka in kliče.

Obenem je v tem izredno zahteven: Jezus pričakuje ljubezen, to se pravi: srce, celega človeka. Zahteva vse, ker najprej sam vse daje, ker je najprej on sam vse podaril, ko je dal sam sebe – za nas.

PROŠNJE:

Gospod Jezus, naročaš nam, naj prosimo za nove duhovne poklice. Zato poslušaj naše iskrene prošnje:

1. Nebeški Oče, pomagaj papežu, škofom, duhovnikom, redovnikom in redovnicam, da nas bodo povezovali v ljubezni in nas utrjevali v veri.
2. Nebeški Oče, prosimo te za poklicane, naj svojo poklicanost živijo z vero.
3. Nebeški Oče, prosimo te za vse, ki v sebi čutijo Tvoj klic, naj jih ne bo strah, da ti odgovorijo.
4. Nebeški Oče, ozri se na vse ljudi, ki trpijo v raznih preizkušnjah, naj v Tebi dobijo novo moč in upanje.
5. Nebeški Oče, povrni vsem rajnim duhovnikom, redovnikom in redovnicam ter misijonarjem, ki so oznanjali tvoje kraljestvo, z večnim plačilom.

Jezus, usliši prošnje svojega ljudstva. Daj nam novih velikodušnih duhovnih poklicev, da se bo tvoje veselo oznanilo širilo med nami. Ki živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

Ponedeljek, 6. maj

UVOD

Danes goduje sv. Dominik Savio, zavetnik dijakov in ministrantov. Če se ozremo v preteklost, je največ duhovniških, pa tudi redovniških poklicev izšlo iz ministrantskih vrst. Zato danes še posebej prosimo za ministrante in ministrantke, da bi pri tem, ko sodelujejo pri bogoslužju, odkrivali lepoto duhovnega poklica.

PROŠNJE

Bratje in sestre, strmimo nad skrivnostjo poklicanosti v življenje. Bog je naš stvarnik, vodnik in sopotnik v življenju, zato vzklikajmo: **HVALA IN SLAVA TEBI BOG!**

1. Ti prihajaš med nas v molitvi, saj si rekel, kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi.
2. Za vero, ki jo v srcih poklicanih krepíš in vzgajaš, da je mogoče odgovoriti na tvoj klic.
3. Za vse ministrante, ki so ti zelo blizu in te hočejo sprejeti ter odgovoriti na tvoj klic.
4. Za vse ljudi, ki se trudijo, da bi živeli v ljubezni in sožitju med seboj.
5. Za vse, ki pričujejo za zvestobo v veri tako, da molijo za duhovne poklice in so člani molitvenih skupin.

Tebi, Gospod in Bog, gre vsa čast in zahvala, da si nas odrešil in posinovil po Jezusu Kristusu, ki je postal naš brat in s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Torek, 7. maj

UVOD

Jezus svojim poslušalcem obljublja kruh iz nebes. Toda večina mu ne verjame, zato zahteva znamenje, dokaz. Žal smo tudi mi večkrat podobni tem, ki Jezusu niso verjeli, saj tudi mi marsikaj v veri pogojujemo. Celó, ko gre za poklicanost, smo se pripravljene pogajati do onemoglosti. Gospod, utrdi našo vero, da samo ti daješ pravi kruh iz nebes, in odpusti, ker je naša vera večkrat tako šibka.

PROŠNJE

Zedinimo se v molitvi z upanjem, da nas bo Bog uslišal.

1. Za slovensko Cerkev, naj na poti proti Tebi preobraža vso človeško družbo.
2. Naj nas obhajanje evharistije vedno bolj spodbuja k zvestejši hoji za Kristusom, saj nam je dal zagotovilo, da kdor uživa Tebe, ne bo nikoli lačen in nikoli žejen.
3. Naj vsi redovniki in redovnice v evangeljskih svetih vedno bolj odkrivajo tebe in tako tudi drugim kažejo pot k tebi.
4. Za škofe, duhovnike, redovnike in redovnice, pomagaj jim, da ne omahnejo v svoji zvestobi Kristusom in njegovi Cerkvi.
5. Za vse, ki čutijo Tvoj klic, daj jim moči, da mu bodo velikodušno sledili.

Gospod Bog, po Jezusu Kristusom si nas poklical v Cerkev, naj nam to obhajanje evharistije da moči, da zaživimo življenje Jezusa Kristusa, ki je med nami sedaj in vekomaj. Amen.

Sreda, 8. maj

UVOD

»Kdor pride k meni, ga ne bom zavrzel, kajti nisem prišel, da iz nebes zato, da bi vršil svojo voljo ...« Bog nikogar ne zavrže, kvečjemu je obratno, da človek zavrže Boga. Morda smo že kdaj razmišljali o tem, kaj se zgodi, ko nekdo zavrne duhovni poklic. Morda težko razumemo, a vendar se zgodi. Kaj je v človeku, da lahko Bogu v nekem trenutku reče ne? Obrnimo to nase in sebe vprašajmo, ali smo tudi mi Bogu kdaj rekli ne?

PROŠNJE

Bratje in sestre. Sv. Štefan in mnogi drugi mučenci so iskali resnico in jo našli v Jezusu Kristusu. Prosimo Gospoda, da bi tudi mi v Njem iskali resnico in pogumno pričevali zanjo.

1. Gospod, naj sveta Cerkev po krstu in Božji besedi prerodi vse narode v tvoje otroke.
2. Gospod, tudi danes mnogi trpijo zaradi vere. Kristus, ki si kruh življenja, prosimo te zanje, nahrani jih s svojo bližino in pogumom, da ti bodo ostali zvesti.
3. Gospod, naj bomo vsi kristjani celemu svetu priče tvoje odrešenjske ljubezni.
4. Gospod, blagoslavlaj in podpiraj delo vseh misijonarjev, ki se trudijo pri oznanjevanju tvojega evangelija.
5. Gospod, poživi našo vero z ognjem Svetega Duha, še posebej tistih, ki jih kličeš v svojo službo.

Gospod Jezus, daj da bi vsi spoznali tvojega Očeta, ki je v nebesih, in nekoč bili deležni večnega življenja. Amen.

Četrtek, 9. maj

UVOD

Jezus pravi, da nihče ne more priti k njemu, če ga Oče ne pritegne. Vera je Očetov dar. To bo ostala večna skrivnost. Vsaka poklicanost je dar, še toliko bolj duhovni poklic. Morda se premalo zavedamo, da nam je Bog podaril dar vere. Ali se kdaj zahvalimo Bogu za dar vere? Se zahvalimo za našo življenjsko poklicanost? Morda se nam zdi samoumevno, da tako pač je, a v našem življenju ni nič samoumevnega. Tudi vera ne. Izrazimo svojo hvaležnost za dar vere pri tej današnji daritvi svete maše.

PROŠNJE

V duhu Jezusovega naročila: »Prositate Gospodarja žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev,« sedaj prosimo nebeškega Očeta:

1. Dobri Oče, posveti naše duhovnike, redovnike in redovnice, da bodo pristni pričevalci Kristusa sodobnemu svetu.
2. Pomagaj staršem in vzgojiteljem, da bodo s pravilno vzgojo oblikovali v zdrave krščanske osebnosti tiste, ki jih Ti kličeš v svojo službo.
3. Daj našim mladim duha velikodušnosti in požrtvovalnosti, da bodo na Kristusov klic odgovorili z vero in se pogumno odločili za duhovne poklice.
4. Podpiraj naše bogoslovce in semeniščnike, da bodo Kristusov klic vzeli resno in se dobro pripravili na duhovniško službo.
5. Za vse, ki so v duhovnih poklicih, naj z ljubeznijo in zvestobo služijo Bogu in ljudem.

Gospod Jezus, izrekli smo ti svoje prošnje. Usliši jih, saj nas ljubiš zdaj in vekomaj. Amen.

Petek, 10. maj

UVOD

Današnja Božja beseda v Apostolskih delih pred nas postavlja prizor pred Damaskom, in sicer to, kar se je zgodilo na zunaj: Savel oslepi, pade na tla, govori besede, ki jih spremljevalci ne razumejo. Za notranje dogajanje ve samo Savel. Odprejo se mu notranje oči, v hipu spozna, da Jezus ne zasluži preganjanja, temveč ljubezen, da kristjani ne zaničujejo vrednot vere očetov, ampak jih dopolnjujejo. Lahko je opazovati stvari na zunaj in o njih večkrat zelo enostavno govoriti, težje pa je, ko gre za notranje duhovne stvari. Kakor Savel, ki je kasneje postal apostol Pavel, smo tudi mi poklicani, da ne gledamo samo na zunanji svet, ampak predvsem na notranji.

PROŠNJE

Gospod Jezus, Savel te je spoznal in vzljubil ter vse svoje moči usmeril v oznanjevanje tvojega evangelija, prosimo poslušaj naše prošnje:

1. Gospod Jezus, Savel je spoznal tvoj načrt za svoje življenje, prosimo te za fante in dekleta, da bi vsak od njih odkril načrt, ki si ga pripravil za njihovo življenje.
2. Gospod Jezus, pomagaj nam, da bi ponovno odkrili in globje zaživali svojo krstno poklicanost in dostojanstvo.
3. Gospod Jezus, prosimo te za naše družine, naj v njih ustvarjamo takšno ozračje, da se bodo tam lahko rojevali in dozorevali novi duhovni poklici.
4. Gospod Jezus, pomagaj poklicanim, da ti bodo velikodušno sledili.
5. Gospod Jezus, pokliči fante in može za diakonsko služenje.

Gospod Jezus, usliši te naše izrečene prošnje, pa tudi tiste, ki jih nosimo v sebi, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Sobota, 11. maj

UVOD

Jezus v današnjem evangeliju vpraša učence: »Ali hočete tudi vi oditi?« Pa se ojunaci apostol Peter in reče: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš ...« Ljudje smo zanimiva bitja, radi bi večno živeli, smrti bi se najraje ognili, a po drugi strani Jezusu ne verjamemo, da imamo samo v njem večno življenje. Ta paradoks naše človeške narave bo verjetno trajal vedno. Kakšen odgovor lahko danes na to isto Jezusovo vprašanje, ki so ga dobili Jezusovi poslušalci, damo mi? Naj nam ta evharistična daritev pomaga najti odgovor, zato iskreno molimo.

PROŠNJE

Dobri Bog, svojega Sina si poslal, da bi bil vsak, ki veruje vanj, deležen večnega življenja, zato prosimo, poslušaj in usliši naše prošnje:

1. Gospod Bog, prosimo te za našega papeža, škofo in duhovnike, da bi ohranili pogum, ko mlade navdušujejo za hojo za Kristusom.
2. Gospod Bog, naj ne iščemo večnega življenja v zemeljskih stvareh, ampak v Jezusu Kristusu, ki je naš Odrešenik.
3. Gospod Bog, na priprošnjo Marije, Božje in naše Matere, varuj vse mlade, ki čutijo v sebi Božji klic, a še niso pripravljeni, da odgovorijo na Božje povabilo v duhovni poklic.
4. Gospod Bog, nakloni obilje Svetega Duha tistim, ki so pred pomembnimi življenjskimi odločitvami, da jih bodo v poslušnosti Svetemu Duhu sprejeli.
5. Gospod Bog, pomagaj nam, ko bomo na tvoj klic napačno odgovorili, naj najdemo pogum, da spremenimo smer.

Dobri Bog, ustvaril si vsakega od nas. Naj se velikodušno trudimo izpolnjevati tvojo voljo in širiti zadovoljstvo ob opravljenih dobrih delih, ki proslavljajo tvoje ime. To prosimo Tebe, ki si naš Bog in Stvarnik. Amen.

4. velikonočna nedelja, nedelja Dobrega pastirja, 12. maj

UVOD

Danes je nedelja Dobrega pastirja in svetovni molitveni dan za duhovne poklice. Papež nam je za današnji dan napisal pismo, v katerem poudarja, da Gospodov klic ni vdor Boga v našo svobodo; ni neka »kletka« ali breme, naloženo na naša ramena. Nasprotno, to je ljubeča pobuda, s katero nam Bog prihaja naproti in nas vabi, da vstopimo v veliki načrt, ki ga želi deliti z nami. Ali smo ga mi pripravljene deliti z Njim?

DOBRI PASTIR DAJE VEČNO ŽIVLJENJE

Vsakomur je jasno, da prispodoba o Kristusu – pastirju in kristjanih – ovcah ne ustreza kaj preveč sodobnemu človeku. Posebej še, če ga spominja na tisto »čredništvo«, ki pravzaprav nasprotuje dostojanstvu svobodne in enkratne osebnosti vsakega človeka. Biti v čredi, pa naj jo vodi kdorkoli že, je namreč za človeka poniževalno.

Mnogi veliki pisatelji in misleci niso varčevali z ostrimi besedami na račun takšne črednosti, ki človeka odtuja od tistega, kar mu je najbolj lastno.

Res pa je, da se mnogi ljudje dobro počutijo prav takrat, ko se zlijejo v anonimnost, ko se v vsem prilagodijo masi in tako rekoč upognejo glavo k tlom kot žival.

Take črede si Kristus – Dobri pastir gotovo ni želel, da bi mu sledila. Sam je hotel biti dobri pastir v drugačnem smislu.

Podobo dobrega pastirja je Jezus izoblikoval med ostrim bojem s farizeji. V sporu z njimi je zavrnil tiste slabe pastirje, ki znajo pasti le sami sebe, o katerih je v stari zavezi govoril prerok Ezekiel

(pog. 34). Takšni pastirji so izkoriščali čredo izvoljenega ljudstva v svoje namene: bili so bolj podobni najemnikom in plačancem.

Sebe pa imenuje dobrega pastirja zato, ker da svoje življenje za obrambo svojih ovc. S svojim odrešenjskim delom za človeka, katerega je odrešil teme in zla, je hkrati postal daritveno jagnje za mnoge. On je pastir in jagnje; voditelj in služabnik. Nikdar nasilen osvajalec in izkoriščevalec, marveč zares vabeči vodnik na zanesljivi poti k Očetu. Njegov diskretni glas je očarljiv, pozivajoč. Njegov človeški glas je glasnik ljubezni samega Boga. Po njem Bog govori slehernemu človeku: vsakdo je sprejet, vsakdo dragocen, pomemben in enkrat. Vsakdo ima svoje določeno, enkratno ime in ni le delček anonimne črede. Vsakdo lahko v njegovem glasu, v glasu Dobrega pastirja, najde odmev svojega najglobljega hrepenenja. Vsakdo lahko v njegovi prijateljski bližini najde svojo izpolnitev, odrešenost in zasičenost, ki jo je že psalmist barvito opeval, ko je izpovedoval: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka; na zelenih pašnikih mi daje ležišča. K vodam počitka me vodi« (Ps 23). V Božji besedi je treba prepoznati predvsem glas dobrega pastirja, kot je to lepo izrekel francoski pisatelj Francois Mauriac: »Da spoznam Jezusa, se manj zanašam na eksegete kot na lastno uho. Poznam določen ton, govorico, ki jo prepoznam, in vem, da me ne vara. Kateri človek je kdaj govoril tako kot Jezus Kristus?

Ostriti moramo svoj sluh za njegovo besedo, glas. In njegov glas nas bo spremenil, da ne bomo drug drugemu plačanci, volkovi ... marveč dobri pastirji.«

In kakor lik Dobrega pastirja nikakor ne ustreza liku plačanca ali najemnika, tako tudi njegova čreda ne pomeni anonimne mase, marveč to, kar bi danes najlepše izrekli z besedo občestvo. Verujoči v Kristusa Dobrega pastirja so predvsem poklicani, da premagajo individualizem. Poklicani smo v skupno bivanje. Če hočemo živeti s seboj, moramo živeti tudi z drugimi. V občestvu, ki ga potrebujem in ki me hkrati potrebuje.

Občestvo je podobno koncertnemu zboru, v katerem se glasovi med seboj podpirajo, kličejo, odgovarjajo in dopolnjujejo. Bogato je toliko, kolikor so bogati posamezniki, različni in vendar medse-

bojno usklajeni glasovi. Občestvo, kateremu zaradi svoje lenobe, ravnodušnosti ali malodušnosti ne pripadam z vsem bitjem, storim ubogo. Hkrati pa storim ubovega tudi samega sebe.

Dobri pastir me torej kliče, da v skupnem bivanju, občestvu, potujem z njim k Očetu.

Sam pa se v vsej iskrenosti sprašujem, kako izgleda to moje potovanje: Kje je moje mesto v »čredi«? Je zame ta pot preozka ali prestrma? Ali na njej godrnjam, protestiram ali dvomim, kam me vodi? Si mar želim drugačne, prijetnejše poti?

Morda se včasih zalotim, da brezcutno žulim to svojo pot upognjene glave in srepo buljim v prah pred seboj?

Takrat bi bilo dobro, da bi dvignil oči in pogledal naprej, na Pastirja, in spoznal, da je moj Pastir hkrati tisti, ki je tudi moja Pot.

PROŠNJE

Danes, na nedeljo Dobrega pastirja in svetovni molitveni dan za duhovne poklice, skupaj izrazimo goreče molitve in prošnje Jezusu, Dobremu pastirju, za nove duhovniške in redovniške ter misionarske poklice:

1. Jezus, Dobri pastir, prosimo te za papeža Frančiška, škofo, duhovnike, redovnike in redovnice, da bi po Jezusovem zgledu velikodušno vodili Božje ljudstvo po poti vere, upanja in ljubezni.
2. Jezus, Dobri pastir, pomagaj mladim, da Tvojega klica ne bodo razumeli kot vdor v njihovo svobodo, ampak kot ljubečo pobudo, s katero Bog prihaja naproti vsakemu mlademu človeku.
3. Jezus, Dobri pastir, družina je zibelka vsakega poklica, tudi duhovnega. Prosimo te za naše družine, da bi bile velikodušno odprte za nove duhovne poklice.
4. Jezus, Dobri pastir, naj vsi bolni in trpečí čutijo tvojo bližino in naj bodo sposobni svoje trpljenje namenjati za rast novih duhovnih poklicev v Cerkvi.

5. Jezus, Dobri pastir, pomagaj našim župnijam, da bodo ustvarjale takšen prostor vere, da se bo vsak človek v njih počutil sprejetega, razumljenega in varnega.
6. Jezus, Dobri pastir, nakloni vsem rajnim duhovnikom, redovnikom in redovnicam, ki so delali za rast Božjega kraljestva med nami in so navduševali mlade za duhovne poklice, naj bodo deležni večnega veselja pri tebi.

Jezus, Dobri pastir, ti svoje Cerkev nikoli ne zapustiš. Podpiraj, ohranjaj in varuj Cerkev na Slovenskem, da bo vedno znamenje žive vere med nami. To prosimo Tebe, ki si naš Dobri pastir in nas ljubiš zdaj in vekomaj. Amen.

MOLITVENA URA ZA OTROKE

(Če se katehetu zdi primerno in je to mogoče, naj otroke pelje v cerkev pred tabernakelj. Duhovnik naj izpostavi Najsvetejše. Seveda je potrebno otroke najprej pripraviti, da ne bo nemira in da se ne bodo kar naprej ukvarjali, kdo je na vrsti.)

Pesem za začetek: *Jezus moj, ljubim te.*

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. **Vsi: Amen.**

O1: Jezus, tukaj si, pred menoj. Vedno me čakaš tukaj.

O2: Ko grem mimo, mi nameniš svoj pogled, a jaz se velikokrat niti ne ozrem.

O3: Ko se s starši peljemo na izlet, blagoslavljaš našo pot.

O1: Ko se utrujen vračam iz šole, me spremlja Tvoj ljubeči pogled.

O2: Ko se žalosten odpravljam spat, si želiš, da bi nate preložil svoje skrbi, a jaz hitro zaspim ali pa še dolgo v tišini in nemo zrem v temo ter se sprašujem, kakšno je to življenje.

O3: Ti misliš name, jaz pa se le redko spomnim nate .

O1: In ko od navdušenja ob uspehu vsem okrog sebe hitim razlagati, kaj mi je uspelo, spet pozabim nate, čeprav se z menoj veseliš. Spet se me blago dotikaš s svojo ljubeznijo, jaz pa se niti z besedico »hvala« ne spomnim nate.

O2: Čakaš me vsak dan. In jaz? Begam sem in tja, se veselim, jokam ali mi je preprosto lepo v vsakdanjiku mojega življenja ter se le malokdaj spomnim nate.

O3: Ti pa si zame šel na križ, da bi me za vedno odkupil, odrešil izpod oblasti zla.

Pesem: *Veruj v Boga.*

Kratka tišina.

Pesem: *Slavi ga.*

Duhovnik oziroma katehet: Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je povzpел na goro in tam sedel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovski praznik. Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

Kratka tišina.

B1: Gospod, tukaj nisi zaradi sebe, ampak zaradi nas, ker si rad blizu človeškim otrokom.

Vsi: Hvala Jezus.

B2: Mi nismo vredni, da bi te sprejeli v svoje srce, vendar te potrebujemo.

Vsi: Hvala Jezus.

B3: Medtem ko so jedli, je vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil, jim ga dal in rekel: »Vzemite, to je moje telo.« Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in vsi so pili iz njega . In rekel jim je: »To je moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge.«

Vsi: Hvala Jezus.

B1: Evharistija je radostno srečanje s prijateljem, ki je vedno na razpolago in h kateremu pridemo, kadar hočemo, ne da bi se nam bilo treba vnaprej napovedati.

Vsi: Hvala Jezus.

B2: Gospod, kolikokrat smo se zavedali tvoje prisotnosti, ti govorili in te prišli obiskat? Kolikokrat ostajaš sam, mi pa se gibljemo okrog tebe, hodimo pod tvojim varstvom in te ne opazimo? Koliko ur, koliko noči, koliko dni ostajaš sam v tabernaklju?

B3: Herod je oblekel Jezusa v belo oblačilo, da bi ga predstavil kot norca. V evharistiji se Ti, Jezus, oblečeš v belo, da bi mi dal razumeti, da me neizmerno ljubiš.

Vsi: Hvala Jezus.

B1: Jezus je prišel iz nebes, ker nas je imel rad. Iz ljubezni do nas se je dal krstiti, prenašal je skušnjave, trpljenje, žalitve in smrt. Pri zadnji večerji je dokazal to svojo čudovito ljubezen, ko je postavil presveti zakrament svojega telesa.

B2: Vsi moramo pogosto prejemati obhajilo, da bi sploh zmogli živeti.

Vsi: Hvala Jezus.

B3: Jezus, potrebujemo duhovnike in druge v duhovnih poklicih, da lahko prihajaš med nas.

Vsi: Hvala Jezus.

B1: Hvala ti za vse duhovnike, redovnike in redovnice, ki so odgovorili na Tvoj klic. Pomagaj jim, da Ti bodo vedno zvesti in poslušni.

Vsi: Hvala Jezus.

B2: Rekel si: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.«

Vsi: Hvala Jezus.

Pesem: *Jezus ljubi vse otroke ali Poglejte kakšno ljubezen nam je izkazal dobri Bog.*

Blagoslov z Najsvetejšim v tišini.

MOLITVENA URA

(Predlagam, da molitveno uro pripravimo v kakšni stranski kapeli ali prostoru cerkve, da bodo ljudje bliže Najsvetejšemu, da malo okrasimo z blagom in svečkami, osvetlimo sveto hostijo v monštranci, skratka jo pripravimo malo drugače kot običajno.)

Pesem: *Bodi tu in čuj zdaj z menoj.*

Izpostavitev Najsvetejšega.

V: Gospod Jezus Kristus, Ti si rekel: »Resnično vam povem, če se dva izmed vas na zemlji združita v katerikoli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, ki je v nebesih. Kjer sta namreč dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi« (Mt 18,19-20). Zbrali smo se, da bi združeni s teboj in Božjo materjo Marijo v zaupni molitvi prosili za nove duhovne poklice.

Pesem: ponovimo *Bodi tu in čuj zdaj z menoj.*

B1: Nekdo je stopil k Jezusu in rekel: »Učitelj, kaj naj dobrega storim, da prejmem večno življenje?« Dejal mu je: »Kaj me sprašuješ o dobrem? Samo eden je dober. Če pa hočeš priti v življenje, izpolnjuj zapovedi!« »Katere?« mu je rekel. Jezus je dejal: »Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Spoštuj očeta in mater! in Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!« Mladenič mu je rekel: »Vse to sem izpolnjeval; kaj mi še manjka?« Jezus mu je rekel: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih. Nato pridi in hodi za menoj!« Ko je

mladenič slišal to besedo, je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje (Mt 19,16-22).

Tišina za razmišljanje.

Samo odpev: *Hočem s teboj, Gospod, s teboj, hočem s teboj, iti vse dni, s teboj Gospod.*

B2: Biti kristjan pomeni: Bog me kliče. Pričakuje moj odgovor. Vključil me je v načrt svojega poslanstva. Biti Jezusov učenec pomeni: biti poklican! Od začetka, od tistega prvega Jezusovega nastopa je tako: Jezus je prvi, ki pristopa k človeku. Njegovo življenje je: biti stalno na poti, ki vodi k ljudem. Na tej poti Jezus srečuje Simona, Andreja, Jakoba, Janeza, Sonjo, Anjo, Jožeta, Tino, Vido, Tadeja, tebe, mene ...

Tišina za razmišljanje.

Samo odpev: *Hočem s teboj, Gospod...*

B3: Biti Jezusov učenec pomeni: iti za Jezusom! »Hodi za menoj!« je njegovo vabilo. Kristus potrebuje ljudi za delo odrešenja – tudi danes. Toda iti za Jezusom za marsikoga pomeni vreči v morje vse SVOJE načrte, pustiti svoje mreže, s katerimi smo lovili – kaj vse!? Kaj vse skušamo ujeti v svoje mreže, s čim vse se moramo in hočemo ukvarjati. Koliko je stvari, ki nas motijo, da ne slišimo in ne vidimo Njega, ki nas kliče ...Iti za Jezusom dostikrat pomeni tudi zapustiti domače, nekako »pretrgati« z njimi, da bi lahko z mnogimi drugimi postali ena družina. Tudi mi smo podobni bogatemu mladeniču – postali smo sužnji stvarem, na nas pa čakajo toliki ljudje, čaka nas Gospod.

Tišina za razmišljanje.

Samo odpev: *Hočem s teboj...*

B4: Iti za Jezusom pomeni biti poslan! Biti v službi človeka. Kolikokrat me bo, oz. nas bo Kristus moral še poklicati? Spet in spet se zalotimo pri svojih mrežah, pri svojem bogastvu. Bog pa je vztrajen, računa s tem, da bo predramil našo velikodušnost. Potrpežljivo čaka, kdaj bomo krenili za Jezusom in odgovorili s Petrovimi besedami: »Glej, Gospod, mi smo vse zapustili.«

Tišina za razmišljanje.

Samo odpev: *Hočem s teboj...*

V: »Žetev je velika, delavcev pa malo!« Prosimo Gospoda, da bi nam in mnogim pomagal stopiti na pot notranje svobode in velikodušnosti.

M: Desetka rožnega venca »ki je Svetega Duha poslal«.

Pesem: *V Gospodu je moja moč.*

V: Naš nebeški Oče tudi danes kliče mnoge fante in dekleta v duhovni poklic. Večkrat se zgodi, da hoče kdo navdušeno slediti, pa zaradi ovir na tej poti omaga. Takšna ovira so lahko tudi starši, ki nasprotujejo, ali pa prijatelji, ki se posmehujejo. Včasih pa je ovira tudi v njih samih, ker se jim zdi pretežko to, kar Jezus zahteva od njih. Molimo očenaš, da bi vsi, ki jih Gospod kliče, zmogli odgovoriti na njegovo povabilo.

Vsi: Očenaš.

B1: Prosimo dobrega Očeta tudi za naše duhovnike, redovnice in redovnike, da bi s svojim zgledom kazali navdušenost nad lastnim poklicem in to navdušenost prenašali na vse mlade. Njihov zgled naj pritegne še druge, da bodo slišali Jezusov klic in šli za njim.

Vsi: Očenaš.

B2: Da bi lažje slišali Jezusov klic in da bi se tisti, ki jih Jezus kliče v to svojo službo, res odločili za ta korak, nam naroča, naj molimo v ta namen.

Vsi: Očenaš.

B3: Sveti Oče, kličeš nas, da bi postali sveti, kakor si Ti svet. Prosimo Te, daj, da Tvoji Cerkvi nikoli ne bo manjkalo svetih služabnikov in apostolov, ki bodo z besedo in zakramenti odpirali pot za srečanje s Teboj.

Vsi: Očenaš.

B4: Nebeški Oče, z glasom tvojega Svetega Duha in v zaupanju v Marijino materinsko priprošnjo Te goreče prosimo: pošlji svoji Cerkvi duhovnike, redovnike, redovnice in misijonarje, ki bodo pogumne priče Tvoje neskončne dobrote.

Vsi: Očenaš.

V: Bog ne gleda na osebo, ampak si izbira sodelavce po svoji volji. Vsak, ki ga Bog pokliče v svojo službo, mora biti kakor apostol Pavel pripravljen na to, da Bogu daruje svoje življenje v trajno daritev. Prosimo, da bi bila daritev njihovega življenja vedno prijetna Bogu in spodbuda za ljudi. V ta namen sedaj skupaj molimo.

Vsi: Očenaš. Zdravamarija. Slava Očetu. **V:** Iskreno prosimo, naj Gospod pošlje novih delavcev na svojo žetev, ter zaupno in goreče molimo.

Vsi: Dobri Jezus, Dobri pastir!
Daroval si svoje življenje,
da bi ga vsi imeli v izobilju.
Podari moč in pogum fantom in dekletom,
ki jih kličeš v svojo službo.
Razsvetluj jih s Svetim Duhom
pri njihovih odločitvah, pomagaj jim
v težavah, ohranjaj njihovo zvestobo,
da bodo pogumno in velikodušno zmogli
iti za teboj v duhovniškem, redovniškem
ali misijonarskem poklicu.
Marija, Jezusova in naša mati,
pomagaj staršem, da bodo z veseljem
podpirali odločitve svojih otrok v hoji
za Tvojim Sinom in tako vršili svoje poslanstvo.
Amen.

KATEHEZA O DUHOVNIH POKLICIH

Najprej pripravimo prostor, kjer se bo izvajala kateheza. Običajno je to veroučna učilnica, v kateri so klopi, mize, stoli, kateder, tabla. Potrudimo se, da ga preuredimo tako, da bo nastal en velik celovit prostor, po katerem se bo mogoče nemoteno gibati. Že prej si pripravimo slike različnih vrst duhovnih poklicev (duhovnik, redovniki, redovnice, škof, papež, misijonar, diakon) ter te slike razporedimo po tleh prostora. Slik mora biti vsaj toliko, kolikor je udeležencev v skupini. Za vsakega udeleženca pripravimo list in pisalo. Vse v skupini povabimo, da si ogledajo slike, morda za ta čas pripravimo kakšno nežno glasbo v ozadju, da omogočimo čim več miru in pozornosti do slik. Po nekem času povabimo vse, da si izberejo eno od slik. Vsak je povabljen, da si to sliko še enkrat pogleda. Na poseben list napiše, kaj opazi pri konkretni podobi, sliki, liku, osebi, ki jo ima pred seboj. (Pozorni smo, katere slike predstavimo.) Ko to naredijo, vsak položi sliko na tla, tako da jo lahko vidijo tudi drugi, nato predstavi to, kar je napisal. Ko to naredijo vsi, katehet prebere odlomek iz Svetega pisma;

Jezus pokliče Mateja

Ko je Jezus šel od tam, je zagledal moža, imenovanega Matej, ki je sedel pri mitnici, in mu je rekel: »Hôdi za menoj!« In ta je vstal in šel za njim. Medtem ko je bil v hiši pri mizi, je prišlo precj cestnarjev in grešnikov. Jedli so z Jezusom in njegovimi učenci. Farizeji so to opazili in govorili njegovim učencem: »Zakaj vaš učitelj je s cestnarji in grešniki?« On pa je to slišal in rekel: »Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Pojdite in se poučite, kaj pomenijo besede: Usmiljenja hočem in ne žrtve. Nisem namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.«

Oznanilo: poudarki:

- Vsak od teh ljudi, ki so na sliki, ima svojo življenjsko zgodbo.
- Vsak ima svoj trenutek odločitve, ko je zaslišal svoj lastni »Hodi za menoj!«
- Zakaj toliko različnih vrst duhovnih poklicev?
- Kje bi se vsak od njih našel, če bi se odločal (če se katehetu zdi primerno)?

Katehet naj lističe, na katere so pisali, pobere in shrani, morda čez kakšno leto ali več to zopet predstavi.

Dobri Jezus, Dobri pastir!

Daroval si svoje življenje,
da bi ga vsi imeli v izobilju.

Podari moč in pogum fantom in dekletom,
ki jih kličeš v svojo službo.

Razsvetluj jih s Svetim Duhom

pri njihovih odločitvah, pomagaj jim
v težavah, ohranjaj njihovo zvestobo,

da bodo pogumno in velikodušno zmogli

iti za teboj v duhovniškem, redovniškem ali misijonarskem poklicu.

Marija, Jezusova in naša mati,

pomagaj staršem, da bodo z veseljem

podpirali odločitve svojih otrok v hoji

za Tvojim Sinom in tako v veselju in ljubezni vršili svoje poslanstvo.

Amen.